

Skriftlig begrundelse

I sin grundlovstale 2001 udtalte Venstres formand og leder af den daværende opposition, Anders Fogh Rasmussen, bl.a. om Socialdemokraterne, at »de baserer magten på kammerateri, vennetjenester og magtfordrejning«, og at den daværende regerings ministre led af en »magtarogance« uden sidestykke. Af finansministerens svar på spørgsmål nr. S 2803-07 i folketingsåret 2003-04 til spørgeren og af artikler i Information den 28., 29. og 30. december 2004 fremgår det, at den nuværende regering ved udpegning til bestyrelser m.v. åbenbart benytter sig af en metode, som den daværende oppositionsleder Anders Fogh Rasmussen kritiserede den daværende regering og specielt Socialdemokraterne for at benytte sig af.

Efter spørgerens opfattelse er der en klar modsætning mellem det, som den nuværende statsminister tillader som leder af regeringen, og det, som han som leder af den daværende opposition kritiserede den daværende regering og dens ministre for. Men spørgeren kan naturligvis ikke udelukke, at statsministeren har en god og logisk forklaring på denne modsætning. En sådan forklaring har spørgeren endnu ikke set. Derfor forekommer det spørgeren relevant, at statsministeren får mulighed for over for Folketinget at forklare sig, hvorefter Folketinget og offentligheden kan vurdere, om statsministeren har en god og logisk forklaring, eller om forklaringen er, at man siger et som opposition og gør noget andet som regering.

Aage Frandsen (SF):

Som det fremgår af spørgsmålet og begrundelsen for spørgsmålet, har jeg svært ved at se den logiske sammenhæng imellem det, statsministeren sagde den 5. juni 2001, og det, som jeg i hvert fald kendte til den daværende regerings praksis, og så det, som er den nuværende regerings praksis. Det synes jeg at statsministeren skal have lejlighed til at uddybe for Folketinget, for det var jo stærke ord, statsministeren som oppositionsleder anvendte den 5. juni 2001 med ord som vennetjeneste og kammerateri og det, der var endnu værre i den forbindelse: magtfordrejning – det er jo en meget alvorlig beskyldning.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Regeringen besætter hverv ud fra en samlet vurdering af kandidaternes faglige og personlige

egenskaber set i forhold til de krav, der stilles til stillingerne, og derfor er der en god sammenhæng mellem mine udtalelser fra 2001 og så regeringens linje på det her område.

Aage Frandsen (SF):

Man kan jo prøve på at gøre det på den måde. Det kan godt være, det ikke lykkes.

Hvad var det så, statsministeren som oppositionsleder mente kunne begrunde en beskyldning mod den daværende regering, som jeg ellers ikke skal tage i forsvar? Det er bare det: Hvad var det for nogle ting, som kunne berettige til ordene vennetjeneste, kammerateri og magtfordrejning? Det var beskyldningen mod den daværende regerings praksis. Hvad var det for nogle eksempler, der var?

Sådan som jeg ser det, er der en praksis for, at regeringer har en tilbøjelighed til at synes, at deres egne partifæller er bedre end de andres. Jeg har lidt svært ved at forstå, at det altid kan være sådan, men man kan jo være så selvsikker, at man synes, at ens egne og dem, man er politisk enig med, altid er de klogeste. Jeg er ikke sikker på, det altid holder, men det er en praksis, som jeg har set anvendt tidligere. Derfor ser jeg ikke, at der er nogen forskel, og hvis man måler det kvantitativt, vil jeg endda sige, at det er mere udpræget nu med udpegning af personer, som kommer fra samme parti eller samme partiorientering som regeringen og de to regeringspartier.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

To ting. Den første er, at jeg ikke føler nogen trang til at føje yderligere til den tale, jeg holdt i 2001 ikke som statsminister, men som oppositionsleder. Jeg synes, den står klart og tydeligt for sig selv og ikke behøver yderligere kommentarer.

Den anden, og jeg vil gerne understrege det, er, at det, der er regeringens klare udgangspunkt for udpegninger til forskellige hverv, er de pågældendes faglige og personlige kvalifikationer i forhold til den stilling, der skal besættes.

Aage Frandsen (SF):

Nu vil jeg ikke nævne navne, for det synes jeg ikke man skal i Folketinget. Vi skal respektere, at når det er mennesker, der ikke er til stede, så nævner man dem ikke ved navn, og det vil sige, at jeg ikke vil gå ind i den måde, som regeringen udpeger på, men jeg vil tage fat i det, som stats-